

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسندگان: آبا سولومون و نورمن سولومون
ویراستاری و ارسال: علی مشرف
۳۰ می ۲۰۲۴

مرگ صهیونیسم لیبرال امریکائی

در سال ۲۰۱۴ مقاله‌ای به نام "کوشش بی‌حاصل "جی استریت" (J Street) و صهیونیسم لیبرال امریکائی" نوشتیم. در آن زمان و در حالی که رئیس جمهور اوباما در دوره دوم ریاست جمهوری خود بود، بنیامین نتانیاهو برای ششمین سال متوالی به‌عنوان نخست‌وزیر اسرائیل خدمت می‌کرد و "جی استریت" یک سازمان نوظهور از یهودیان همسو با دولت دموکرات، به‌عنوان "خانه سیاسی امریکائی‌های طرفدار اسرائیل و صلح" محبوبیتی رو به‌رشد داشت.

"جی استریت"، از زمان آغاز به کار خود در سال ۲۰۰۷، به‌طور ضمنی خود را به‌عنوان یک جایگزین لیبرال برای کمیته روابط عمومی امریکا - اسرائیل (AIPAC)، که بیش از چهار دهه قبل از آن تأسیس شده بود، معرفی کرد. هدف اعلام شده "جی استریت" این بود که در عین حفظ وفاداری پرشور به اسرائیل به‌عنوان یک "دولت یهودی"، به دنبال راه حلی انسانی برای مناقشه اسرائیل و فلسطین باشد.

۱۰ سال پس از مقاله ما، "جی استریت" - در تلاش برای آشتی دادن تناقضات بین تعهد "طرفداری از اسرائیل" و خشونت فزاینده اسرائیل علیه فلسطینیان - به هدف اساسی (یا سراب) "وفادار ماندن به یک دولت یهودی و دموکراتیک" وفادار مانده است. جنگ علیه غزه از اکتوبر این تضادها را تشدید، تاریخ واقعی ایجاد و گسترش اسرائیل

را با وضوح بیشتر نمایان، و ظلم و سرکوب خشونت‌آمیز آنان علیه مردم فلسطین و اخراج آنان از سرزمین‌شان را آشکار کرد.

تعداد قابل‌توجهی از یهودیان امریکائی اکنون مایلند پروژه صهیونیستی را زیر سؤال ببرند و اشاره می‌کنند که این پروژه ذاتاً برای سرکوب حقوق انسانی غیریهودیان در فلسطین طراحی شده است. "نائومی کلاین" ماه گذشته در تظاهراتی در نزدیکی خانه سناتور "چاک شومر" در بروکلین گفت: "ما به بُتِ دروغین صهیونیسم نیاز نداریم یا آن را نمی‌خواهیم. ما خواهان رهائی از پروژه‌های هستیم که به نام ما نسل‌کشی می‌کند."

با اعتراضات گسترده دانشجویان یهودی و غیریهودی علیه شکنجه و کشتار آشکار مردم غزه در بهار امسال در دانشگاه‌های ایالات متحده، ادعاهای ستندرد در مورد "اسرائیل دموکراتیک" با موجی از بدنامی مواجه شده است. یک دهه پیش، زمانی که گروه دانشجویی یهودی هیلل درگیر با مناقشه‌ای بر سر این که آیا رهبری ملی آن می‌تواند شعبه‌های هیلل را در محوطه‌های دانشگاهی از میزبانی منتقدان تند سیاست‌های اسرائیل منع کند، سر و صداها و شایعات بسیاری به گوش می‌رسید. ما در آن زمان نوشتیم که این مناقشه "از یک سابقه طولانی فشار بر یهودیان امریکائی برای پذیرش صهیونیسم و "دولت یهودی" به‌عنوان بخشی جدائی‌ناپذیر از یهودیت ناشی می‌شود." همان موقع، برخی از دانشجویان یهودی — "با فشار برای گسترش مرزهای گفتمان قابل قبول" — "میراث قدرتمند هموائی را زیر سؤال بردند."

در اواسط فبروری سال جاری، "جی استریت" بیانیه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور بایدن منتشر کرد و از وی خواست تا به‌رسمیت شناختن کشور فلسطین "غیرنظامی" را به‌عنوان راه‌حلی که منجر به پذیرش اسرائیل توسط عربستان سعودی و دیگر کشورهای منطقه می‌شود، پیشنهاد کند. این تقریباً معادل کار بر روی سقف تازه‌ای است که بر روی پایه‌های بشدت لرزان و ترک‌خورده بنا شده است: "اخراج اجباری غیریهودیان از بسیاری از مناطق فلسطین — اسرائیل امروزی — و امتناع از حق بازگشت آنها با حفظ حق بازگشت (از جمله به کرانه باختری اشغالی) برای هر کسی که بتواند ادعای هویت یهودی داشته باشد."

بسیاری از امریکائی‌ها، چه یهودی باشند چه نباشند، این بیهودگی متکبرانه را زیر سؤال می‌برند که یک امریکائی در بروکلین را قادر می‌سازد تا ادعای فلسطینی بودن کند، در عین حال که هرگونه ادعای فلسطینی‌های محلی پاکسازی شده را رد می‌کنند. در حالی که "جی استریت" "حق بازگشت" را فقط برای خود و هم‌دین‌هایشان تضمین و محفوظ می‌دارد، و همسو با دیگر گروه‌های صهیونیستی، فرض می‌کند که فلسطینی‌ها باید در مناطقی که استعمارگران اسرائیلی تعیین کرده‌اند (که نمی‌باید آنها را استعمارگر نامید) ساکن شوند.

"جی استریت" با پیشنهاد خود برای "توافقی به‌منظور پایان دادن به درگیری که در آن در نهایت اسرائیل کشور فلسطین را به‌رسمیت می‌شناسد" جای بسیار کم‌رنگی ارائه می‌دهد. در چنین سناریویی، فلسطینی‌ها به‌عنوان یک گروه خود را متعهد به همکاری، عدم مقاومت و — در واقع با توجه به الزام یک‌جانبه برای "غیرنظامی سازی" — حقوق صهیونیست‌ها برای کنترل فلسطین را می‌پذیرند.

ایده "جی استریت" برای حل این مشکل این است که دولت ایالات متحده طرحی را ارائه دهد که "دربگیرنده گام‌های مشخصی باشد که فلسطینی‌ها باید برای احیا و نوسازی دولتی با رهبری جدید بردارند، دولتی که متعهد به مبارزه با فساد، غیرنظامی‌سازی، چشم‌پوشی از تروریسم و خشونت، و تأیید مجدد به‌رسمیت شناختن اسرائیل باشد." این طرح همچنین شامل "گام‌های مشخصی است که اسرائیل باید برای کاهش اشغال و بهبود زندگی روزمره در کرانه باختری، رسیدگی به خشونت شهرک‌نشینان و بحران انسانی در غزه بردارد." و رئیس‌جمهور بایدن باید برای "به‌رسمیت

شناختن دولت فلسطین از سوی امریکا، تأیید مجدد ابتکار صلح عربی و تضمین‌های امنیتی برای همه طرف‌ها، تعهد به حمایت از قوانین بین‌المللی - و سرانجام "قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد که حمایت متفق‌القول جهانی از چشم‌انداز را تأیید می‌کند" - اقدام کند. فرایند و پارامترهای مذاکرات منجر به توافق نهایی و پذیرش فلسطین در سازمان ملل متحد به‌عنوان یک کشور و عضو کامل خواهد شد.

پیشنهاد "ابتکار جامع دیپلماتیک" "جی استریت" به‌دلیل کارهایی که انجام نمی‌دهد قابل‌توجه است. ناکامی این پیشنهاد در بهرسمیت شناختن تصرف اراضی اورشلیم شرقی و کرانه باختری توسط اسرائیل برای شهرک‌سازی یهودیان (که در واقع از زمان شروع جنگ در غزه افزایش یافته است) واقعیت‌های سرزمین فلسطین را که توسط شهرک‌سازی‌های شهروندان اسرائیلی متلاشی شده است نادیده می‌گیرد. یک ستراتیژی از سال ۱۹۶۷ برای تقسیم کردن مردم فلسطین به بانتوستان‌ها* با نسخه‌های واقعی اسرائیلی.

تعداد اسرائیلی‌هایی که در اورشلیم شرقی و کرانه باختری اشغالی مستقر شده‌اند، از زمان مقاله ما در ده سال پیش، ۳۵ درصد افزایش یافته و به ۷۰۰ هزار نفر رسیده است، که تصور واقع‌بینانه یک "رامحل دو کشور" را بسیار دشوارتر می‌کند. هیچ پیشنهادی در دیدگاه "جسورانه" جدید "جی استریت" وجود ندارد که اسرائیل زمین‌هایی را که برای "یهودی کردن" بخش‌های بزرگتری از فلسطین اشغال کرده است، ممکن است واگذار کند.

صهیونیست‌های لیبرال امریکا و دولت‌های امریکا گاهی به آخرین "حقایق غیرقانونی و غیراخلاقی در زمین" که توسط اسرائیل تحمیل شده اعتراض کرده‌اند، اما بعد آن‌ها را به‌عنوان حقایق تغییرناپذیری که قابل‌تغییر نیست پذیرفته‌اند. و بنابراین، همان‌طور که کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل اخیراً گزارش داد، "شتاب چشمگیر در شهرک‌سازی، الگوهای طولانی‌مدت ظلم، خشونت، و تبعیض علیه فلسطینی‌ها را تشدید می‌کند."

"ولکر ترک"، نماینده حقوق بشر سازمان ملل متحد، گزارش داد که "به‌نظر می‌رسد سیاست‌های دولت کنونی اسرائیل به میزان بی‌سابقه‌ای با اهداف جنبش شهرک‌نشینان اسرائیل برای گسترش کنترل بلندمدت بر کرانه باختری، از جمله بیت‌المقدس شرقی، مطابقت دارد و به‌طور پیوسته در حال ادغام این سرزمین‌های اشغالی در کشور اسرائیل است."

در همین حال، پیشنهاد "جی استریت" برای یک کشور فلسطینی "غیرنظامی" با طرح نتانیاهو برای اسرائیل برای حفظ "کنترل امنیتی" بر تمام فلسطین تا رود اردن مطابقت دارد.

محقق اسرائیلی، "دیوید شولمن"، در بحبوحه بحران اخیر می‌نویسد: "موج احساسات ضداسرائیلی که بسیاری از مردم جهان غرب را فراگرفته است، تنها به‌خاطر جنگ غزه با تلفات غیرنظامی غیرقابل تحمل و گرسنگی گسترده آن نیست. آنچه این موج به‌شکلی عمیق‌تر منعکس می‌کند انزجار موجه از اشغال مستمر، ادامه ظاهراً ابدی و بی‌رحمانه‌تر آن، و سیاست‌های دزدی گسترده و آپارتاید است که در بطن آن نهفته است."

امروز، جوهر تفسیر ما در ۱۰ سال پیش، پس از یک‌دهه دیگر ظلم سیستماتیک، و اغلب کشنده نسبت به مردم فلسطین، به‌طرز وحشتناک‌تری صادق است: "جی استریت" به تلاش خود برای ایجاد یک گروه لابی انسانی برای اسرائیل ادامه می‌دهد، بدون این‌که افراد آشکارا ظالم و ستمکار را زیر سؤال ببرد - و در نتیجه همیشه ناپایدار - همان‌طور که در وهله اول اسرائیل را ایجاد کرد و از آن زمان تاکنون آن را حفظ کرده است. در اصل، صهیونیسم لیبرال، در حالی که مردمی شکست‌خورده و استعمارزده را به پذیرش و تسلیم دعوت، و برای افراط‌گرایی نتانیاهو خود را جایگزینی دلسوز معرفی می‌کند، اشتیاق آن به "صلح" مستلزم حمایت از تجاوزات و دستاوردهای اساسی اسرائیل در ۷۵ سال گذشته است.

ده سال پیش، درباره استقبال یهودیان امریکائی از ناسیونالیسم یهودی نوشتیم: "در دهه ۱۹۵۰ و دهه‌های بعد، راهحل اجتناب از نفاق ناخوشایند نوعی جراحی پیشگیرانه بود. یهودیت نبوی جهانی، پس از قطع عضو، در خدمت ایدئولوژی یک دولت قومی در خاورمیانه قرار گرفت و به یک عضو خیالی یهودیان امریکائی تبدیل شد. فشار برای پیروی در میان یهودیان امریکائی، که موفقیت‌شان بر اساس آرمان برابری امریکائی بدون توجه به منشأ قومی بود، بسیار زیاد شد.

به‌طور خلاصه: رؤیای صهیونیسم انسان‌گرا در حال فروپاشی است، اما، مانند دیگر گروه‌های یهودی ریشه‌دار و تعداد رو به کاهش یهودیان امریکائی، "جی استریت" امیدی به حفظ فانتزی حمایت همیشگی ندارد. نوشاروی راهحل دو دولتی برای کشور کوچک و شکنجه‌شده فلسطین به‌طوری فزاینده ضعیف می‌شود، اما سازمان‌هایی مانند "جی استریت" و اکثریت قریب‌به‌اتفاق دموکرات‌های منتخب، از قبول این موضوع که شهرک‌سازی‌های روزافزون و فزاینده اسرائیل آن را بی‌معنی کرده است، خودداری می‌کنند. ناسیونالیسم یهودی با نسل‌کشی مردم فلسطین مشکلی ندارد.

هنگامی که پس از حمله غافلگیرکننده و ویرانگر "طوفان الاقصی" به شهرک‌های اسرائیل در ۷ اکتوبر، که در آن ۱۲۰۰ نفر کشته و ۲۴۰ نفر ربه‌شده شدند، با بیانیه‌های پی‌درپی "جی استریت" تحت تأثیر قرار گرفتیم؛ واکنش‌های اولیه آنها ابراز همبستگی با اسرائیلی‌های حیرت‌زده‌ای بود که با "جی استریت" در مقابل حمله تروریستی حماس در کنار اسرائیلی‌ها ایستاده است" شروع می‌شد، اما با ادامه حملات به غیرنظامیان فلسطینی، لحن بیانیه‌های "جی استریت" تغییر کرد. "جی استریت" که از محاصره و ویرانی نوار غزه توسط ارتش اسرائیل و حملات روزافزون شهرک‌نشینان شبه‌نظامی به جوامع فلسطینی در کرانه باختری نگران شده بود، مکرراً از ایالات متحده خواست که اسرائیل را مهار کند تا تصویر رؤیائی "جی استریت" از اسرائیل به‌عنوان یک کشور انسانی و خیرخواه یهودی نجات یابد.

متأسفانه، آنچه را که در سال ۲۰۱۴ نوشتیم بارها و بارها با پیام‌های وحشتناک به حقیقت پیوسته است: "هر جنبه مفهومی "جی استریت"، "طرفدار اسرائیل" بودن را با حفظ دکترین دولتی که در آن یهودیان برابرتر از دیگران هستند، یکسان می‌پندارد. با نگاهی به گذشته، این رویکرد مستلزم تلقی اشغال تاریخی صهیونیست‌ها در جایی بین ضروری و بی‌عیب است. با نگاهی به حال و آینده، این رویکرد مخالفت صریح با برتری حقوق یهودیان را افراطی یا فراتر از آن می‌داند؛ و نه "طرفدار اسرائیل.""

تعریف فعلی "جی استریت" از خود این‌گونه آغاز می‌شود: "جی استریت" امریکائی‌های طرفدار اسرائیل، طرفدار صلح و دموکراسی، را سازمان‌دهی می‌کند تا سیاست‌های ایالات متحده را که مظهر ارزش‌های عمیق یهودی و دموکراتیک ما است، و به امنیت کشور اسرائیل به‌عنوان یک سرزمین دموکراتیک برای قوم یهود کمک می‌کند، ترویج کنند.

"موریس س. لازارون"، خاخام سابق صهیونیست بالتیمور، در یک زندگینامه منتشر نشده درباره "فلسفه ناسیونالیستی صهیونیسم سیاسی، که در این کشور تحت عنوان ترویج "یهودیت"، "وحدت یهودیان"، و "آموزش یهودی" ارائه شده است، نوشت: "سرانجام به این نتیجه رسیدم که صهیونیست‌ها از نیاز یهودیان فقط برای اهداف سیاسی خود بهره‌برداری می‌کنند. هر احساس مقدس یهود، هر غریزه انسانی، هر نگرانی ریشه‌دار برای خانواده، هر خاطره‌ای گرمی، به ابزاری برای ترویج آرمان صهیونیستی تبدیل شده است."

یهودیان باید پروژه‌های را که دولت "یهودی" را در فلسطین تحمیل می‌کند دوباره ارزیابی کنند. درک کور و خودفریبی عمدی ما، که سوءاستفاده از غیر یهودیان فلسطین را تسهیل می‌کند، به‌معنای کنار گذاشتن تسکین‌گريزان از موضع گیری‌های شبه‌انسان‌گرایانه از سوی گروه‌هایی مانند "جی استریت" است. مبارزه اساسی با یهودستیزی نمی‌تواند به‌معنای تحقیر و سرکوب مداوم مردم دیگر باشد. پس از بیش از ۷۵ سال اشغال خشونت‌آمیز، در حالی که از دینداری و خداترسی، و از میل به صلح صحبت می‌شود، باید تناقض بین آن صلح‌طلبی ظاهری و تسلط رژیم صهیونیستی بر این سرزمین حل شود.

مهم نیست که راه "جی استریت" تا چه اندازه با نیت‌های خوب و خیر هموار شده است، اما به‌عنوان جاده‌ای مناسب برای صهیونیسم لیبرال امریکائی عمل می‌کند که حامی ظلم و ستم بر مردم فلسطین و خشونت‌های مرگباری است که در حق آن انجام می‌شود. "جی استریت" بشدت از کمک ایالات متحده برای مسلح کردن اسرائیل به سلاح بیشتر برای ایجاد تلفات گسترده حمایت کرده است.

"جرمی بن‌آمی"، رئیس با سابقه "جی استریت"، در ایمیلی در ۹ مه به حامیان خود نوشت: "از ۱۵ سال پیش که جی استریت را راه اندازی کردیم، از هر دالر بسته امنیتی ایالات متحده برای اسرائیل حمایت کرده‌ایم. طبق معمول، در هماهنگی و همگامی با کاخ سفید دموکرات، بن‌آمی به حامیان خود اطمینان داد: "رئیس‌جمهور تصمیم مبنی بر توقف ارسال تسلیحات خاص را ساده نمی‌گیرد و ما نیز چنین نمی‌کنیم."

حمایت "جی استریت" از ادامه کمک‌های نظامی عظیم به اسرائیل، موضع انسانی این سازمان را رد می‌کند. بن‌آمی نوشت: "کمک‌های امریکا به اسرائیل نمی‌تواند یک چک سفید باشد. دولت اسرائیل باید از ستندردهای یکسانی برای همه دریافت‌کنندگان کمک، از جمله الزامات حمایت از قوانین بین‌المللی و تسهیل کمک‌های بشردوستانه، استفاده کند." اما این جملات نیز در همان ایمیل ظاهر شد و به این نکته اشاره کرد که "جی استریت" همیشه از "هر دالر" کمک نظامی ایالات متحده حمایت کرده است. با توجه به این که اسرائیل چندین دهه است که آشکارا و قیحانه "قوانین بین‌الملل" را نقض کرده است - و تا زمانی که کنگره در اواخر اپریل ۱۷ میلیارد دالر کمک نظامی جدید را تصویب کرد، به‌طرز مرگباری "کمک‌های بشردوستانه" در غزه را برای بیش از شش ماه مسدود کرده بود - حمایت همجانبه "جی استریت" از کمک‌های نظامی به اسرائیل نشانگر دو روئی و اختلاف در گفتمان دوگانه این سازمان است.

"بن‌آمی" می‌نویسد: "صداهائی در چپ افراطی، رئیس‌جمهور را متهم می‌کنند که ناتوان است و به‌اندازه کافی کاری نکرده، و همین امر موجب امکان پذیرش نسل‌کشی شده است، حتی اگر ممکن است تصور شود که آنها این را گامی در مسیر درست می‌دانند، آنها خواستار پایان دادن به سیاست‌های ایالات متحده‌اند که امکان نسل‌کشی را فراهم می‌کند. در سال ۲۰۲۴، عبارت "طرفدار اسرائیل، طرفدار صلح"، عبارتی ناسازگار و ضد و نقیض است که انکار آن تا نقطه فروپاشی کشیده می‌شود. اسرائیل همان چیزی است که الان هست، نه یک فانتزی فروزان که حامیان گروه‌هایی مانند "جی استریت" می‌خواهند آن را باور کنند. برای سوت زدن از گورستان یک رؤیای اومانستی صهیونیستی، باید به این توهم چسبید که مشکل حول محور نتانیا هو و حتی متحدان راست‌گراتر دولت او می‌چرخد. اما یک کشور را نمی‌توان به‌طور معناداری از جامعه خود جدا کرد.

"مگان استک"، خبرنگار خارجی، هفته گذشته در یک مقاله نظری غیرعادی در "نیویورک تایمز" نوشت: "اسرائیل اصلاح‌ناپذیر شده است، و نشانه‌های آن به‌وضوح قابل مشاهده است." "زبان غیرانسانی و وعده‌های رهبران نظامی و سیاسی در مورد نابودی، نظرسنجی‌هایی که حمایت گسترده از سیاست‌هایی را نشان می‌دهد که به ویرانی و گرسنگی در غزه منجر شده است. سلفی سربازان اسرائیلی که با افتخار در محله‌های بمب‌گذاری شده فلسطین عکس گرفته‌اند؛

سرکوب حتی آشکار جزئی مخالفت در میان اسرائیلی‌ها. "بافت اجتماعی چیزی جزء حاشیه‌ای است که در کنترل دفتر نخست وزیری و کابینه جنگ قرار دارد.

همانطور که "استک" توضیح داد: کشتار اسرائیل در غزه، قحطی خزنده، تخریب کامل محله‌ها – این همان جنگی است که مردم اسرائیل می‌خواستند. یک نظرسنجی در جنوری نشان داد که ۹۴ درصد از یهودیان اسرائیلی گفته‌اند که نیروی مورد استفاده علیه غزه مناسب یا حتی ناکافی است. در ماه فبروری، یک نظرسنجی نشان داد که اکثر یهودیان اسرائیلی با واردات غذا و دارو به نوار غزه مخالف‌اند. نه فقط آقای نتانیاهو، بلکه اعضای کابینه جنگ او (از جمله "بنی گانتز"، که اغلب به‌عنوان جایگزینی میان‌رو برای آقای نتانیاهو توصیف می‌شود) بودند که به‌اتفاق آراء توافق حماس برای آزادی گروگان‌های اسرائیلی را رد و در عوض حمله به شهر رفح را آغاز کردند – رفح مملو از غیرنظامیان آواره.

در عین حال، "استک" افزود: "این نشان نمی‌دهد که مقامات امریکائی وضعیت سیاسی اسرائیل را درک می‌کنند. مقامات دولت بایدن مدام در مورد تشکیل یک کشور فلسطین صحبت می‌کنند. اما سرزمینی که برای تشکیل کشور در نظر گرفته شده است دائماً با شهرک‌های غیرقانونی اسرائیل پوشیده می‌شود و خود اسرائیل به‌ندرت تا این حد بی‌شرمانه با حاکمیت فلسطین مخالفت کرده است."

به همین ترتیب، نشانی از درک وضعیت سیاسی اسرائیل از سوی "جی استریت" هم وجود ندارد. حتی مسئولین این سازمان نیز مدام از تشکیل کشور فلسطین صحبت می‌کنند. اما در واقعیت، "را محل دو کشور" تنها به یک راه‌حل برای صهیونیست‌های لیبرال امریکائی، دموکرات‌های منتخب و کارشناسان مختلف تبدیل شده است که پیوسته تلاش می‌کنند تا از اذعان به آنچه اسرائیل واقعاً بدان تبدیل شده است طفره روند.

هفته گذشته، "آریه نیر"، بنیانگذار "دیدهبان حقوق بشر"، نوشت: "اکنون متقاعد شده‌ام که اسرائیل در حال ارتکاب نسل‌کشی علیه فلسطینیان در غزه است."

در سال ۲۰۲۴، معنای "طرفدار اسرائیل، طرفدار صلح" وحشتناک شده است: در حالی که این کشور همچنان از سلاح‌ها و مهمات امریکائی برای کشتار جمعی و نسل‌کشی بهره می‌برد، "جی استریت" از درخواست پایان دادن به کمک‌های نظامی ایالات متحده به اسرائیل خودداری می‌کند.

*بانتوستان مناطقی بود که طبق سیاست آپارتاید برای ساکنان سیاه‌پوست افریقای جنوبی و افریقای جنوب غربی (که اکنون با نام نامیبیا شناخته می‌شود) در نظر گرفته شده بود. ده بانتوستان در افریقای جنوبی و ده بانتوستان در افریقای جنوب غربی تأسیس شد. هدف از تأسیس این مناطق، متمرکز کردن اعضای گروه‌های قومی مد نظر و همگن‌سازی هر یک از این مناطق به‌عنوان پایه‌ای برای تشکیل دولت‌های خودمختار برای گروه‌های قومی سیاه‌پوست افریقای جنوبی بود. این اصطلاح نخستین بار در اواخر دهه ۱۹۴۰ میلادی به کار رفت و از دو بخش بانتو (در برخی زبان‌های بانتو به معنای مردم) و ستان (پسوندهای فارسی به‌معنی سرزمین) مشتق شده بود. (ویکی پدیا)

منبع: وبلاگ کانترپانچ، ۲۱ ماه مه ۲۰۲۴

ABBA SOLOMON - NORMAN SOLOMONBY

[The Dead End of Liberal American Zionism - CounterPunch.org](https://www.counterpunch.org)